

Посланица Јеврејима

Син Божији моћнији од анђела

1 Бог је у прошлости много пута и на разне начине говорио нашим праоцима преко пророка, ²а у ове последње дане проговорио је нама преко Сина, кога је одредио да буде наследник свега, чијим посредством је и свет створио. ³Он је одсјај Божије славе и прави одраз његовог бића, који све носи својом силном речју. Пошто је извршио очишћење од греха, сео је здесна Величанству на небесима, ⁴поставши толико моћнији од анђела колико је наследио узвишеније име од њиховог.

⁵Јер, коме од анђела је Бог икад рекао:

»Ти си мој Син,
данас те родих«*?

Или пак:

»Ја ћу му бити Отац,
а он ће ми бити Син«*?

⁶И опет, кад Прворођенога уводи у свет, каже:

»Нека му се поклоне сви Божији
анђели.«*

⁷За анђеле каже:

»Своје анђеле чини ветровима,
и своје слуге пламеновима огњеним«*.

⁸а за Сина:

»Твој престо, Боже, стоји довека
и жезло правичности жезло је твога
царства.

⁹ Заволео си праведност, а замрзео
безакоње.

на небесима Дословно: на висинама

»Ти си ... те родих« Псалми 2,7

»Ја ћу ... бити Син« 2.Самуилова 7,14; 1.Дневника 17,13

1,6 5.Мојсијева 32,43

1,7 Псалми 104,4

Зато те је Бог, твој Бог, помазао уљем
радости
као ниједнога од твојих другова«*.

¹⁰и:

»У почетку си, Господе, поставио
темеље земље,
и небеса су твојих руку дело.
¹¹ Ти остајеш, а она ће нестати,
и сва ће се отрцати као одећа.
¹² Савићеш их као огртач,
као одећу, и измениће се.
Али, ти си увек исти
и твојим годинама нема краја.«*

¹³Коме од анђела је икад рекао:

»Седи ми здесна
док твоје непријатеље не положим
као подножје под твоје ноге«*?

¹⁴Зар сви они нису служитељски духови,
пслани да служе онима који ће наследити
спасење?

Важност спасења

2Зато још више треба да пазимо на оно што смо чули, да не промашимо циљ. ²Јер, ако је Реч изречена преко анђела била обавезујућа, и ако су сваки преступ и непослушност добијали праведну казну, ³како онда ми да је избегнемо ако пренебрегнемо толико спасење? Спасење које је прво објавио Господ, затим нам га потврдили они који су га чули, ⁴а Бог га посведочио знамењима, чудима, разним делима силе и даровима Светога Духа, које је поделио по својој вољи.

1,8-9 Псалми 45,6-7

1,10-12 Псалми 102,25-27

1,13 Псалми 110,1

Исус сличан браћи

⁵Бог није анђелима потчињено будући свет о коме говоримо. ⁶Неко је негде посведочио, рекавши:

- »Шта је човек да га се сећаш,
или син човечији да ти је до њега
стало?
⁷ Учинио си га тек мало* мањим од
анђела,
овенчао си га славом и чашћу,
⁸ све си под његове ноге потчињено.«*

А кад му је све потчињено, није остало ништа непотчињено. Сада још не видимо да му је све потчињено, ⁹али видимо Исуса — који је био учињен тек мало мањим од анђела — овенчаног славом и чашћу зато што је претрпео смрт да би, Божијом милошћу, окусио смрт за све људе.

¹⁰Да би многе синове довео у славу, доликовало је Ономе за кога и кроз кога све постоји да Зачетника њиховог спасења учини савршеним кроз страдање. ¹¹Јер, и Онај који посвећује и они који се посвећују, сви су од једнога. Зато се он не стиди да их зове браћом ¹²кад каже:

»Објавићу твоје име својој браћи,
усред скупа ћу ти певати хвалоспеве.«*

¹³И још:

»Ја ћу се уздати у њега.«*

И још:

»Ево мене и деце коју ми је дао Бог.«*

¹⁴Пошто су деца од крви и меса,* и он је узео удела у крви и меду, да смрћу уништи онога који има власт над смрћу, то јест ђавола, ¹⁵и да ослободи оне који су, бојећи се смрти, целог живота били у ропству. ¹⁶Јер, он не помаже анђелима, него помаже Аврааимовим потомцима. ¹⁷Зато је било потребно да у свему буде сличан браћи, да би пред Богом могао да постане милосрдан и веран Првосвештеник, који врши обред

мало Или: накратко; исто и у 9. стиху

2,6-8 Псалми 8,4-6

2,12 Псалми 22,22

»Ја ћу се уздати у њега« Исаија 8,17

»Ево ... Бог« Исаија 8,18

Пошто ... меса Или: Пошто деца имају заједничку крв и месо

помирења за грехе народа. ¹⁸Јер, пошто је и сам трпео док је био искушаван, може да помогне искушаванима.

Исус већи од Мојсија

Зато, света браћо, ви који имате удела у небеском позиву, усмерите своје мисли на Апостола и Првосвештеника наше вере* — Исуса. ²Он је веран Ономе који га је поставио, баш као што је био и Мојсије у свој Божијој кући, ³а достојан је веће славе него Мојсије, баш као што градитељ куће има већу част од куће. ⁴Јер, сваку кућу неко гради, а Бог је саградио све. ⁵Мојсије је, додуше, био веран као слуга у свој Божијој кући, сведочећи о ономе што ће бити речено, ⁶али Христос је веран као Син над својом кућом. А његова кућа смо ми, ако се држимо поуздања и наде којима се хвалимо.

Упозорење против неверовања

⁷Стога, као што каже Свети Дух:

- »Данас ако му чујете глас,
⁸ нека вам не отврдну срца као у време
Побуне,
на дан искушења у пустињи,
⁹ где су ме ваши праоци искушавали и
проверавали,
и моја дела гледали четрдесет година.
¹⁰ Зато сам се разгневио на тај нараштај
и рекао: 'У свом срцу увек застрањују,
моје путеве нису упознали.'
¹¹ Тако сам се у свом гневу заклео:
'Неће ући у мој Починак!'«*

¹²Пазите, браћо, да срце неког од вас не буде зло и неверно, па да отпадне од Бога живога. ¹³Него, свакодневно бодрите један другог док год одзвања оно »данас«, да неко од вас не отврдне заведен грехом. ¹⁴Јер, сви ми имамо удела у Христу ако се до краја чврсто држимо поуздања које смо имали у почетку.

¹⁵Као што је речено:

»Данас ако му чујете глас,
нека вам не отврдну срца као у време
Побуне.«*

наше вере Дословно: нашег исповедања

3,7-11 Псалми 95,7-11

3,15 Псалми 95,7-8

¹⁶Јер, који су то чули, па се побунили? Зар не сви они које је Мојсије извео из Египта? ¹⁷А на кога је Бог четрдесет година био гневан? Зар није на оне који су згрешили, чији су лешеви падали по пустињи? ¹⁸А којима се то заклео да неће ући у његов Починак ако не онима који су били непокорни? ¹⁹И видимо да нису могли да уђу, због неверовања.

Починак за вернике

4 Бојмо се, дакле — док још стоји Божије обећање о уласку у његов Починак — да се не покаже да је неко од вас закаснио. ²Јер, и нама је, као и њима, објављено еванђеље. Али, њима Реч коју су чули није била од користи, пошто је они који су је чули нису спојили с вером.* ³Јер, у Починак улазимо ми који смо поверовали, као што је рекао:

»Тако сам се у свом гневу заклео:
‘Неће ући у мој Починак!’*»

иако су његова дела завршена још од стварања света. ⁴Јер, негде се за седми дан овако каже: »И седмог дана Бог отпочину од свих својих дела*», ⁵а овде опет: »Неће ући у мој Починак.«

⁶И даље, дакле, остаје да неки уђу у Починак, а они који су раније чули еванђеље, нису ушли због своје непокорности. ⁷Стога је Бог опет одредио један дан, »данас«, када је после толико времена говорио преко Давида, као што је већ речено:

»Данас ако му чујете глас,
нека вам не отврдну срца.«*

⁸Јер, да их је Исус Навин увео у Починак, не би Бог после тога говорио о једном другом дану. ⁹Дакле, Божијем народу предстоји неки Суботњи починак; ¹⁰јер ко уђе у Божији починак, отпочинуо је од својих дела као и Бог од својих. ¹¹Потрудимо се, дакле, да уђемо у тај Починак, да нико не падне по узору на њихову непокорност.

пошто ... с вером У многим рукописима стоји: пошто нису имали удела у вери оних који су послушали

4,3 Псалми 95,11; исто и у 5. стиху

4,4 1.Мојсијева 2,2

4,7 Псалми 95,7-8

¹²Јер, Божија реч је жива и делотворна, и оштрија од сваког мача с две оштрице, па продире дотле да дели душу и дух, зглобове и мождину, и просуђује мисли и намере срца. ¹³И нема створења које је пред њим скривено, него је све голо и откривено пред очима Онога коме треба да положимо рачун.

Исус велики Првосвештеник

¹⁴Пошто, дакле, имамо великог Првосвештеника који је прошао кроз небеса — Исуса, Сина Божијег — чврсто се држимо вере*. ¹⁵Јер, ми немамо првосвештеника који не може да саосећа с нашим слабостима, него таквог који је у свему био искушаван као и ми, само није згрешио. ¹⁶С поуздањем, дакле, приступајмо престолу милости да примимо милосрђе и нађемо милост кад нам затреба помоћ.

5 Сваки првосвештеник се узима од људи и за људе се поставља пред Бога да приноси дарове и жртве за грехе. ²Он може да буде увиђаван према онима који су у незнању и заблуди пошто је и сам подложен слабости, ³па мора и за народ и за самога себе да приноси жртве за грехе. ⁴И нико сам себи не присваја ову част, него га, као и Аарона, позива Бог. ⁵Тако ни Христос није самога себе прославио поставши Првосвештеник, него га је прославио Онај који му је рекао:

»Ти си мој Син,
данас те родих«,*

⁶као што и на другом месту каже:

»Ти си свештеник довека
по реду Мелхиседековом.«*

⁷Он је за време свог живота у телу гласним јауцима и сузама принео молитве и молбе Ономе који је могао да га спасе смрти и био је услишен због своје богобојажљивости. ⁸Иако је био Син, научио се послушности из онога што је претрпео. ⁹А кад је постигао савршенство, постао је извор вечног спасења свима који су му послушни ¹⁰и Бог га је прогласио за Првосвештеника по реду Мелхиседековом.

вере Дословно: исповедања

5,5 Псалми 2,7

5,6 Псалми 110,4

Упозорење против отпадања од вере

¹¹О томе бисмо могли много да говоримо, али је тешко да се објасни, пошто сте постали тврди на ушима. ¹²Иако би, наиме, после толико времена требало да сте учитељи, вама је опет потребно да вас неко учи почетним основама Божије речи. Потребно вам је млеко, а не чврста храна! ¹³Јер, ко се још храни млеком, не разуме учење о праведности, пошто је још нејако дете. ¹⁴А чврста храна је за зреле, за оне чија су чула искуством увежбана за разликовање добра и зла.

БСтога оставимо основно учење о Христу и окренимо се зрелости, не постављајући опет темељ покајањем за дела која воде у смрт* и вером у Бога, ²учењем о крштењима, о полагању руку, о васкрсењу мртвих и о вечном суду. ³И то ћемо учинити ако Бог да.

⁴Јер, немогуће је оне који су једном били просветљени, који су окусили небески дар, који су имали удела у Светом Духу ⁵и који су окусили доброту Божије речи и силе будућега света, ⁶па отпали, поново довести до покајања, кад они сами поново распињу Сина Божијег и извргавају га руглу.

⁷Земља која се навила кише што на њу често пада и која рађа биљке корисне онима за које се и обрађује, прима Божији благослов; ⁸а она која доноси трње и чичкове, не вреди ништа и близу је проклетству — на крају ће бити спаљена.

⁹Иако овако говоримо, драги наши, уверени смо за вас да сте бољи и да вам предстоји спасење. ¹⁰Јер, Бог није неправедан, па да заборави ваше дело и љубав коју сте показали према његовом имену тако што сте служили и служите светима. ¹¹А ми желимо да сваки од вас до краја покаже исту ревност за испуњење наде, ¹²да се не улењите, него да се угледате на оне који вером и истрајношћу наслеђују обећано.

Извесност Божијег обећања

¹³Јер, кад је Бог дао обећање Аврааму, пошто није имао неким већим да се закуне, заклео се самим собом, ¹⁴рекавши: »Заиста ћу те благословити и силно умножити.«* ¹⁵И

за дела ... смрт Дословно: за мртва дела
6,14 1.Мојсијева 22,17

Авраам је, стрпљиво чекајући, примио обећано.

¹⁶Људи се заклинају већим од себе, а заклетва потврђује оно што је речено и завршава сваку расправу. ¹⁷Зато се и Бог, желећи да наследницима обећања што јасније покаже непроменљивост своје одлуке, послужио заклетвом, ¹⁸да преко двеју непроменљивих чињеница, о којима је немогуће да би Бог слагао, будемо силно охрабрени ми који смо побегли да дохватимо наду која нам је понуђена. ¹⁹Ту наду имамо као поуздано и чврсто сидро душе које улази иза завесе, ²⁰онамо где је Исус као претеча ушао за нас и постао Првосвештеник довека по реду Мелхиседековом.

Важност спасења

7А тај Мелхиседек је био краљ Салима и свештеник Свевишњега Бога. Он је изашао у сусрет Аврааму кад се овај враћао после победе над краљевима и благословио га, ²а Авраам му је одмерио десетину од свега. Његово име значи, прво, »краљ праведности«, а затим »краљ Салима«, то јест »краљ мира.« ³Без оца, без мајке, без родослова, он, чији дани немају почетка ни живот краја, сличан Сину Божијем, остаје свештеник довека.

⁴Погледајте само колики је тај коме је чак и Авраам, патријарх, дао десетину плена. ⁵Додуше, и оним Левијевим потомцима који постају свештеници заповеда Закон да узимају десетину од народа, то јест од своје браће, иако и они воде порекло од Авраама. ⁶Али, он, који не води порекло од Левија, узео је десетину од Авраама и благословио онога који је имао Божија обећања — ⁷а нема сумње да увек већи благосиља мањег. ⁸И овде десетину узимају смртни људи, а онде онај за кога се тврди да је жив. ⁹Чак би се могло рећи да је и Левије, који узима десетину, дао десетину преко Авраама, ¹⁰јер је још био у телу свога претка кад му је Мелхиседек изашао у сусрет.

Исус сличан Мелхиседеку

¹¹Да се, дакле, савршенство могло постићи посредством левитског свештенства — јер народ је на основу њега добио Закон — зашто би онда још било потребно да се поставља други свештеник по реду Мелхиседековом, а не по реду

Аароновом? ¹²А кад се мења свештенство, мора да се промени и закон. ¹³Онај за кога се све ово говори припадао је другом племену, а нико из тог племена није служио код жртвеника. ¹⁴Јер, сасвим је јасно да је наш Господ потекао из Јудиног племена, а о свештеницима из тог племена Мојсије није ништа рекао. ¹⁵А све је још јасније кад се по сличности са Мелхиседеком поставља други свештеник, ¹⁶који то није постао на основу законског прописа о пореклу, него на основу силе неуништивног живота. ¹⁷Јер, за њега се тврди:

»Ти си свештеник довека
по реду Мелхиседековом.«*

¹⁸Укида се, дакле, ранија заповест јер је била слаба и бескорисна ¹⁹— пошто Закон ништа није учинио савршеним — а уводи се боља нада, којом се приближавамо Богу.

²⁰А то није прошло без заклетве. Јер, они су без заклетве постали свештеници, ²¹а он са заклетвом Онога који му је рекао:

»Господ се заклео
и неће се предомислити:
ти си свештеник довека.«*

²²На основу тога је Исус постао јемац бољег савеза.

²³И свештеника је било много, јер их је смрт спречавала да остану у служби, ²⁴а пошто Исус живи довека, његово свештеништво је непролазно. ²⁵Зато он и може сасвим да спасе оне који његовим посредством прилазе Богу, јер увек живи да за њих посредује.

²⁶А такав првосвештеник нам је и био потребан: свет, недужан и некаљан, одвојен од грешника и узвишенији од небеса, ²⁷који нема потребу, као други првосвештеници, да свакодневно приноси жртве, прво за своје грехе, а затим за грехе народа јер је он то учинио једном заувек када је принео самога себе. ²⁸Закон, наиме, за првосвештенике поставља слабе људе, а реч заклетве, дата после Закона, Сина, који је довека савршен.

Првосвештеник новог савеза

Главно у овоме што је речено јесте да имамо таквог првосвештеника који је сео

здесна престолу Величанства на небесима, ²који служи у Светилишту, у правом Шатору који је подигао Господ, а не човек.

³Сваки првосвештеник се поставља да приноси дарове и жртве. Зато је било неопходно да и овај има нешто да принесе. ⁴Да је на земљи, не би био ни свештеник, пошто ту већ има оних који по Закону приносе дарове, ⁵оних који служе слици и сенци онога што је на небу. Зато је Мојсије био упозорен кад је требало да подигне Шатор: »Пази«, рече, »да све начиниш према узору који ти је показан на гори.«* ⁶Али, Исус је добио онолико изврснију службу од њихове колико је савез чији је он посредник бољи и заснован на бољим обећањима.

⁷Да је први савез био непрекоран, не би се тражило место за други. ⁸Јер, Бог, прекоревачући их, каже:

»Ево долази време, каже Господ,
када ћу склопити нови савез
са домом Израеловим и домом
Јудиним.

⁹ Он неће бити као савез
који сам склопио с њиховим праоцима
кад сам их узео за руку
да их изведем из Египта.

Јер, они нису остали верни моме
савезу,
па сам се и ја од њих окренуо,
каже Господ.

¹⁰ А ово је, савез који ћу склопити
с домом Израеловим после тог времена,
каже Господ:

ставићу своје законе у њихове мисли
и написаћу их на њиховим срцима,
и бићу њихов Бог,
а они ће бити мој народ.

¹¹ И нико више неће морати да учи свога
суграђанина,
ни свога брата говорећи: 'Упознај
Господа',

пошто ће ме познавати сви
од малог до великог међу њима.

¹² Јер, опростићу им њихове неправде
и њихових греха се више нећу
сећати.«*

7,17 Псалми 110,4

7,21 Псалми 110,4

8,5 2.Мојсијева 25,40

8,8-12 Јеремија 31,31-34

¹³Рекавши »нови савез«, онај први је прогласио застарелим. А оно што застарева и отрцава се, није далеко од нестанка.

Божија служба у земаљском Шатору

9И први савез је, додуше, имао одредбе за богослужење и земаљско светилиште. ²Јер, био је уређен први део Шатора у коме су били свећњак, сто и посвећени хлебови, а звао се Светиња. ³Иза друге завесе је био део Шатора који се звао Светиња над светињама, ⁴а у њему златан кадиони жртвеник и Ковчег савеза, сав обложен златом. У Ковчегу је била златна посуда с маном, Ааронов штап, који је пропуе, и плоче савеза, ⁵а над њим херувими Славе који засењују Помирилиште*. Али, о свему томе се сада не може говорити у појединостима.

⁶Пошто је то било тако уређено, свештеници су стално улазили у први део Шатора да обављају службу, ⁷а у други део, једном годишње, само првосвештеник, и то не без крви, коју је приносио за себе и за грехе народа учињене из незнања. ⁸Тако је Свети Дух показивао да пут у Светињу над светињама још није отворен све док постоји први део Шатора. ⁹То је слика за садашње време, која показује да принети дарови и жртве нису могли да учине савршеном савест онога који тако служи, ¹⁰пошто су се заснивали само на јелу и пићу и на разним прањима — на прописима који су се односили само на тело и вредели до времена новог поретка.

Христова крв

¹¹А кад је Христос дошао као Првосвештеник будућих добара, прошао је кроз већи и савршенији Шатор, који није начињен руком, то јест није од овог, створеног света, ¹²и једном заувек ушао у Светињу над светињама — и то не крвљу јараца и јунаца, него својом сопственом крвљу — постигавши вечно откупљење. ¹³Јер, ако крв јараца и бикова и пепео јунице посвећују, дају телесну чистоћу нечистима кад се на њих пошкропе, ¹⁴колико ће више крв Христа, који је кроз вечнога Духа самога себе без мане принео Богу, очистити

нашу савест од дела која воде у смрт,* да можемо да служимо Богу живоме.

¹⁵А Христос је посредник новог савеза ради тога да они који су позвани приме обећано вечно наследство, пошто је он умро као откупнина за прекршаје почињене под првим савезом.

¹⁶Јер, онде где постоји завештање* неопходно је да се утврди смрт завештаоца, ¹⁷пошто је завештање* пуноважно тек после смрти, а никад не важи док је завешталац жив. ¹⁸Стога ни први савез није ступио на снагу без крви. ¹⁹Јер, кад је Мојсије народу изговорио све заповести Закона, узео је крв јунаца и јараца са водом, скерлетном вуном и изопом, па пошкропио и књигу и сав народ, ²⁰говорећи: »Ово је крв савеза који вам је одредио Бог«. ²¹Затим је тако пошкропио и Шатор и све посуде за богослужење. ²²А по Закону се готово све чисти крвљу и без проливања крви нема опроштења.

²³Било је, дакле, неопходно да се слике небеских ствари чисте оваквим жртвама, а саме небеске ствари бољим жртвама од ових. ²⁴Јер, Христос није ушао у рукотворено светилиште — слику оног правога — него у само небо, да се сада за нас појави пред Божијим лицем. ²⁵И то не да самога себе много пута принесе на жртву, као што првосвештеник сваке године улази у Светињу над светињама с туђом крвљу, ²⁶јер би у том случају Христос морао да страда много пута од постанка света. Него, он се сада, на крају векова, појавио једном заувек, да својом жртвом уклони грех. ²⁷И као што је људима одређено да једном умру, а после тога Суд, ²⁸тако је и Христос принет на жртву само једном, да однесе грехе многих. А појавиће се и други пут, али не због греха, него да донесе спасење онима који га ишчекују.

Христова жртва принета једном заувек

10Пошто Закон садржи само сенку будућих добара, а не стварност, он никад не може истим жртвама, које се непрестано из године у годину приносе, да усаврши оне који приступају Богу. ²Кад би то могао, зар те жртве не би престале да се

од дела ... смрт Дословно: од мртвих дела
завештање Иста грчка реч се користи и за савез
9,20 2.Мојсијева 24,8

Помирилиште То јест: поклопац Ковчега савеза

приносе? Јер, они који тако служе били би једном заувек очишћени и не би се више осећали криви за своје грехе. ³Али, жртве сваке године само подсећају на грехе, ⁴јер крв бикова и јаца не може да их уклони.

⁵Зато је Христос, улазећи у свет, рекао:

»Ниси желео жртве и приносе, него си ми припремио тело.

⁶ Паљенице и жртве за грех нису ти биле миле.

⁷ Тада рекох:

‘Ево долазим — о мени пише у књизи - да извршим твоју вољу, Боже.’*^{*}

⁸Прво је рекао: »Ниси желео жртве и приносе, паљенице и жртве за грех, нити су ти биле миле«, иако Закон захтева да се приносе. ⁹А затим је рекао: »Ево долазим да извршим твоју вољу.« Тако он укида прво да би успоставио друго. ¹⁰У складу с том вољом смо ми посвећени приношењем тела Исуса Христа на жртву једном заувек.

¹¹Сваки свештеник из дана у дан стоји и обавља службу и непрестано приноси жртве, које никада не могу сасвим да уклоне грехе. ¹²А кад је Христос за сва времена принео једну жртву за грехе, сео је Богу здесна ¹³и отада чека да његови непријатељи буду положени као подножје под његове ноге. ¹⁴Јер, он је једном жртвом учинио оне који се посвећују заувек савршенима.

¹⁵А о томе нам сведочи и Свети Дух када каже:

¹⁶ »Ово је савез који ћу с њима склопити после ових дана, каже Господ. Ставићу своје законе у њихова срца и уписаћу их у њихове мисли.«^{*}

¹⁷И:

»Њихових греха и њиховог безакоња више се нећу сећати.«^{*}

¹⁸А где су греси опроштени, ту више нема приношења жртава за њих.

Позив на истрајност

¹⁹Зато, браћо, пошто имамо поуздање да крвљу Исуса Христа улазимо у Светињу над светињама, ²⁰новим и живим путем који нам је он отворио кроз завесу, то јест своје тело,

²¹и пошто имамо и великог свештеника над Божијом кућом, ²²искреног срца приступајмо Богу у пуној вери, срца очишћеног од нечисте савести и тела опраног чистом водом. ²³Непоколебљиво се држимо наде коју исповедамо јер је веран Онај који нам је дао обећање. ²⁴Пазимо на то да један другог подстичемо на љубав и добра дела. ²⁵Не пропуштајмо своје састанке, као што неки имају обичај, него бодримо један другог — утолико више уколико видите да се приближава Дан.

²⁶Јер, ако намерно грешимо пошто смо спознали истину, онда више нема жртве за грехе, ²⁷него само страшно ишчекивање Суда и жестине огња који ће прождрети Божије противнике. ²⁸Ко одбаци Мојсијев закон, без милости се погубљује на основу сведочења двојице или тројице сведока. ²⁹Замислите колико ће гору казну заслужити онај ко погази Сина Божијега и нечистом сматра крв савеза којом је посвећен, и ко увреди Духа милости! ³⁰Јер, ми знамо Онога који је рекао: »Моја је освета, ја ћу узвратити«^{*}, и: »Господ ће судити свом народу«^{*}. ³¹Страшно је пасти у руке Бога живог!

³²Сећајте се оних првих дана када сте, тек просветљени, поднели тешку борбу пуну страдања. ³³Понекад сте били јавно извргнути порузи и невољама, а понекад сте стајали раме уз раме с онима с којима се тако поступало. ³⁴Саосећали сте са сужњима и с радошћу сте примали отимање ваше имовине, знајући да имате боље и трајно имање.

³⁵Не одбацујте, дакле, своје поуздање — донеће вам богату награду. ³⁶Јер, потребна вам је истрајност да извршите Божију вољу и примите оно што је обећао. ³⁷Јер, још мало, врло мало,

»и доћи ће Онај који долази, неће закаснити.

³⁸ Мој Праведник ће живети од вере. А ако одступи, нећу бити њиме задовољан.«^{*}

³⁹Али, ми нисмо од оних који одступају, па пропадају, него од оних који верују и спасавају се.

»Моја је освета, ја ћу узвратити« 5.Мојсијева 32,35

»Господ ће судити свом народу« 5.Мојсијева 32,36; Псалми 135,14

10,37-38 Авакум 2,3-4

10,5-7 Псалми 40,6-8

10,16 Јеремија 31,33

10,17 Јеремија 31,34

Вера и истрајност

11 А вера је поуздање у оно чему се надамо, осведочење о стварности коју не видимо. ²Због ње су стари добили похвалу.

³Вером схватамо да су светови саздани Божијом речју, и то тако да оно што се види није настало од нечег видљивог.

⁴Вером је Авел Богу принео бољу жртву него Каин, и због ње био похваљен као праведан кад је Бог похвалио његове дарове. И вером, иако је умро, још говори.

⁵Вером је Енох узет са света да не види смрти, и нису могли да га нађу јер га је узео Бог. Јер, пре него што је узет, похваљен је као онај који је угоднио Богу. ⁶А без вере је Богу немогуће угодити, јер ко му приступа, треба да верује да Бог постоји и да награђује оне који га траже.

⁷Вером је Ноје, кад је обавештен о оном што се још није видело, обузет страхопоштовањем, саградио ковчег да спасе своје укућане. Вером је осудио свет и постао наследник праведности која долази од вере.

⁸Вером је Авраам, кад је позван да оде на место које ће касније примити у наследство, послушао и пошао, иако није знао куда иде. ⁹Вером се у обећаној земљи настанио као странац у туђини, станујући под шаторима са Исааком и Јаковом, сунаследницима истог обећања, ¹⁰јер је ишчекивао Град са чврстим темељима, чији је градитељ и творац Бог.

¹¹Вером је добио и моћ да зачне потомство, иако је већ био зашао у године — а и сама Сара је била нероткиња — јер је верним сматрао Онога који је обећао.* ¹²Тако је од једног човека, безмало мртвог, потекло потомака колико и звезда на небу и неизбројивих као песак на морској обали.

¹³Сви су они живели у вери све до своје смрти, не примивши обећано. Само су га издалека видели и поздравили, признајући* да су странци и дошљаци на земљи. ¹⁴А они који тако говоре, показују да траже отаџбину. ¹⁵Да су при том мислили на ону из које су дошли, имали су још прилику да се у њу врате. ¹⁶Али, они су чезнули за бољом, то јест небеском отаџбином. Зато се

Вером ... обећао Или: Вером је и сама Сара добила моћ да зачне потомство, иако је већ била зашла у године, јер је верним сматрала Онога који је обећао
признајући Или: исповедајући

Бог не стиди да се зове њихов Бог јер им је припремио Град.

¹⁷Вером је Авраам, кад га је Бог проверавао, принео Исаака на жртву. Онај који је примио обећања принео је свог јединца, ¹⁸онај коме је Бог рекао: »Твоје потомство ће се рачунати по Исааку.«*

¹⁹Помислио је да Бог може и из мртвих да васкрсава, и заиста је, као слику, добио Исаака из мртвих.

²⁰Вером је Исаак за будућност благословио Јакова и Исава.

²¹Вером је Јаков, на самрти, благословио оба Јосифова сина и поклонио се Богу ослоњен на врх свога штапа.

²²Вером је Јосиф, кад му се примакао крај, поменуо излазак Израелаца из Египта и заповедио шта да учине с његовим костима.

²³Вером су Мојсија, кад се родио, његови родитељи крили три месеца јер су видели да је дете мило и нису се уплашили краљеве наредбе.

²⁴Вером је Мојсије, кад је одрастао, одбио да га зову сином фараонове кћери. ²⁵Радије је изабрао да заједно с Божијим народом буде злостављан него да накратко ужива у греху. ²⁶Немилост у коју је пао ради Христа сматрао је већим богатством од египатског блага јер је свој поглед упро у награду. ²⁷Вером је отишао из Египта не плашећи се краљевог беса јер се чврсто држао Невидљивога као да га гледа. ²⁸Вером је прославио Пасху и извршио шкропљење крвљу да Онај који убија прворођене не дотакне ниједног од Израелових.

²⁹Вером су, као по сувој земљи, прешли Црвено море; а кад су Египћани то покушали, подавили су се.

³⁰Вером су пали и јерихонски зидови пошто је народ седам дана обилазио око њих.

³¹Вером блудница Раава није погинула заједно с непокорнима јер је лепо примила уходе.

³²И шта још да кажем? Немам времена да вам причам о Гедеону, Вараку, Самсону, Јефтају, Давиду и Самуилу и пророцима, ³³који су вером покорили краљевства, завели правду, добили обећано, затворили уста лавовима, ³⁴угасили силу огња, избегли

оштрицу мача, оснажили се у слабости, ојачали у боју, туђинске војске натерали у бекство. ³⁵Жене су, васкрсењем, поново добиле своје мртве. Други су били стављени на муке, али су одбили избављење, да би добили боље васкрсење. ³⁶Неки су доживели ругање и батинање, па и окове и тамницу. ³⁷Каменовали су их, секли, убијали мачем. Потуцали су се у овчијим кожусима, у кострети, у немаштини, у невољи, у злостављању — ³⁸свет их није био достојан. Лутали су по пустињама и горама, по пећинама и јамама у земљи. ³⁹И сви су они похваљени због своје вере, али нису примили обећање. ⁴⁰Јер, Бог је за нас предвидео нешто боље, да они не достигну савршенство без нас.

Господња стега

12Пошто смо, дакле, окружени толиким облаком сведока, одбацимо сваки терет и грех који нас тако лако заплиће и истрајно трчимо трку која нам предстоји. ²Упримо поглед у Зачетника и Усавршитеља вере, Исуса, који је, уместо радости која је била пред њим, поднео крст, презревши његову срамоту, и сео с десне стране Божијег престола. ³Размишљајте о њему, који је поднео толико супротстављање грешника, да не малакшете и не клонете духом.

⁴Још се нисте до крви супротставили борећи се против греха ⁵и заборавили сте опомену која вам је као синовима упућена:

»Сине мој, не узимај Господњу стегу олако,

нити клони кад те он прекорева.

⁶ Јер, кога Бог воли, тога и васпитава стегом,

и кажњава сваког кога прихвати као сина*.

⁷Ако подносите стегу, Бог с вама поступа као са синовима. Јер, који је то син кога отац не васпитава стегом? ⁸А ако нисте васпитани стегом, којој су сви били подвргнути, онда сте копилад, а не синови. ⁹Па и наши очеви по телу су нас стегом васпитавали и ми смо их поштовали. Зар се онда нећемо много више потчинити Оцу духова и живети? ¹⁰Наши очеви су нас једно кратко време васпитавали стегом како су

они сматрали да треба, а он то чини за наше добро, да бисмо имали удела у његовој светости. ¹¹Ниједна стега у први мах не изгледа пријатна, него болна, али касније даје плод мира и праведности онима који су њоме извежбани.

¹²Стога исправите клонуле руке и клечава колена. ¹³Поравнајте стазе за своје ноге, да се хромо не ишчаши, него да се радије излечи.

Упозорење против одбацивања Бога

¹⁴Трудите се да живите у миру са свима и у светости, без које нико неће видети Господа. ¹⁵Добро пазите да неко не остане без Божије милости и да не израсте какав горак корен, па изазове невоље и затрује многе. ¹⁶Пазите да нико не буде блудник или безбожник, као Исав, који је за једно јело продао право првородства. ¹⁷Знате, наима, да је касније, кад је желео да наследи благослов, био одбијен јер није могао да промени очеву одлуку* иако је благослов тражио са сузама.

¹⁸Јер, ви нисте пришли гори која се може дотаћи и која је зажарена од огња, ни тами, ни помрчини, ни олуји, ¹⁹ни звуку трубе, ни гласу који је тако говорио речи да су они који су га чули молили да им се више не говори, ²⁰јер нису могли да поднесу заповест: »Ако и животиња дотакне гору, нека се каменује.«* ²¹А призор је био толико страхан да је Мојсије рекао: »Страх ме је и дрхтим.«*

²²Него, пришли сте Сионској гори и Граду Бога живога, небеском Јерусалиму, и хиљадама анђела у радосном скупу. ²³Пришли сте Цркви прворођених, чија су имена записана на небесима, и Богу, Судији свих, и духовима савршених праведника, ²⁴и Исусу, посреднику новог савеза, и крви шкропљења, која говори боље од Авељеве.

²⁵Пазите да не одбијете Онога који говори. Јер, ако нису умакли они што су одбили да слушају онога који их је упозоравао на земљи, још мање ћемо умаћи ми ако се окренемо од Онога који говори са неба. ²⁶Тада је његов глас уздрмао земљу, а сада је обећао: »Уздрмаћу још једном, не

јер ... одлуку Дословно: јер није нашао места покајању

12,20 2.Мојсијева 19,12-13

12,21 5.Мојсијева 9,19

само земљу него и небо!»* ²⁷Ово »још једном« показује да ће нестати оно што се може уздрмати, то јест оно што је створено, да остане оно што се не може уздрмати.

²⁸Стога, пошто примамо Царство које се не може уздрмати, будимо захвални и служимо Богу како је њему мило, с поштовањем и страхом. ²⁹Јер, наш Бог је огањ који прождире* .

Завршне опомене

13 Нека братска љубав и даље влада међу вама. ²Не заборављајте гостољубивост, јер неки су, показујући је, и не знајући угостили анђеле. ³Сећајте се сужања као да сте с њима у оковима, и злостављаних као да и ви страдате.

⁴Нека сви поштују брак и нека брачна постеља буде неокаљана, јер Бог ће судити блудницима и прељубницима. ⁵Не будите среброљупци, него будите задовољни оним што имате. Јер, Бог је рекао:

»Никада те нећу напустити,
никада те нећу оставити.«*

⁶Зато с поуздањем можемо да кажемо:

»Бог ми је помагач, нећу се плашити.
Шта ми може човек?«*

⁷Сећајте се својих вођа, који су вам проповедали Божију реч. Посматрајте исход њиховог начина живота и угледајте се на њихову веру.

⁸Исус Христос је исти и јуче и данас и довека.

⁹Не дајте да вас заведу разна туђа учења. Јер, срце је добро учрвнјивати милошћу, а не обредним јелима од којих нису имали

користи они који су их јели.* ¹⁰Ми имамо жртвеник са кога не смеју да једу они који служе у Шатору.

¹¹Првосвештеник у Светињу над светињама уноси крв животиња као жртву за грехе, а њихова тела се спаљују ван табора. ¹²Зато је и Исус, да би својом крвљу посветио народ, страдао ван градских капија. ¹³Стога изађимо к њему ван табора и понесимо његову срамоту, ¹⁴јер ми овде немамо трајан град, него тражимо онај будући. ¹⁵Кроз њега, дакле, непрестано приносимо жртву захвалницу Богу, плод усана које исповедају његово име.

¹⁶И не заборављајте да чините добро и да делите са другима јер су такве жртве Богу миле. ¹⁷Слушајте своје вође и покоравате им се. Они бде над вашим душама као они који ће полагати рачун. Слушајте их да би они то чинили с радошћу, а не уздишући јер вам то не би било од користи.

¹⁸Молите се за нас јер смо уверени да имамо чисту савест и желимо да се у свему добро понашамо. ¹⁹Нарочито вас молим да се молите да вам се што пре вратим.

²⁰А Бог мира, који је нашег Господа Исуса, великог Пастира оваца, крвљу вечног савеза извео из мртвих, ²¹нека вас опреми сваким добром за извршавање његове воље, и нека у нама чини оно што је њему мило, кроз Исуса Христа, коме слава довека.

²²Молим вас, браћо, да поднесете ову реч опомене јер сам вам укратко написао.

²³Желим да знате да је наш брат Тимотеј ослобођен. Ако ускоро стигне, доћи ћу с њим да вас видим.

²⁴Поздравите све своје вође и све свете. Поздрављају вас сви из Италије.

²⁵Милост са свима вама.

12,26 Агеј 2,6

12,29 5.Мојсијева 4,24

13,5 5.Мојсијева 31,6

13,6 Псалми 118,6-7

они који су их јели Дословно: они који су по њима живели

License Agreement for Bible Texts

World Bible Translation Center

Last Updated: September 21, 2006

Copyright © 2006 by World Bible Translation Center

All rights reserved.

These Scriptures:

- Are copyrighted by World Bible Translation Center.
- Are not public domain.
- May not be altered or modified in any form.
- May not be sold or offered for sale in any form.
- May not be used for commercial purposes (including, but not limited to, use in advertising or Web banners used for the purpose of selling online ad space).
- May be distributed without modification in electronic form for non-commercial use. However, they may not be hosted on any kind of server (including a Web or ftp server) without written permission. A copy of this license (without modification) must also be included.
- May be quoted for any purpose, up to 1,000 verses, without written permission. However, the extent of quotation must not comprise a complete book nor should it amount to more than 50% of the work in which it is quoted. A copyright notice must appear on the title or copyright page using this pattern: "Taken from the HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™ © 2006 by World Bible Translation Center, Inc. and used by permission." If the text quoted is from one of WBTC's non-English versions, the printed title of the actual text quoted will be substituted for "HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™." The copyright notice must appear in English or be translated into another language. When quotations from WBTC's text are used in non-saleable media, such as church bulletins, orders of service, posters, transparencies or similar media, a complete copyright notice is not required, but the initials of the version (such as "ERV" for the Easy-to-Read Version™ in English) must appear at the end of each quotation.

Any use of these Scriptures other than those listed above is prohibited. For additional rights and permission for usage, such as the use of WBTC's text on a Web site, or for clarification of any of the above, please contact World Bible Translation Center in writing or by email at distribution@wbtc.com.

World Bible Translation Center

P.O. Box 820648

Fort Worth, Texas 76182, USA

Telephone: 1-817-595-1664

Toll-Free in US: 1-888-54-BIBLE

E-mail: info@wbtc.com

WBTC's web site – World Bible Translation Center's web site: <http://www.wbtc.org>

Order online – To order a copy of our texts online, go to: <http://www.wbtc.org>

Current license agreement – This license is subject to change without notice. The current license can be found at: <http://www.wbtc.org/downloads/biblelicense.htm>

Trouble viewing this file – If the text in this document does not display correctly, use Adobe Acrobat Reader 5.0 or higher. Download Adobe Acrobat Reader from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep2.html>

Viewing Chinese or Korean PDFs – To view the Chinese or Korean PDFs, it may be necessary to download the Chinese Simplified or Korean font pack from Adobe. Download the font packs from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/acrrasianfontpack.html>